

Λείπ' ὁ μπαμπᾶς μου, πρὸ πολλοῦ, στὰ ξένα ταξειδεύει
καὶ σὰν θαλάσσιο πουλί
Μ' ἀέρας καὶ μὲ κύματα μερόνυχτα παλεύει,
γιατὶ μᾶς ἀγαπᾷ πολύ.

Μὰ τώρα θάρθη ἔγραψε, κ' ἐγὼ τὸν περιμένω,
γι' αὐτὸ πρῶτ' ἐδῶ
'Ανήσυχ' ἀνυπόμονη στὸ παραθύρι μένω.
'Αχ, θέλω πρῶτη νὰ τὸν δῶ!

ΚΡΥΣΤΑΛΙΑ ΧΡΥΣΟΒΕΡΓΗ.

Ποῦ τρισένδοξον μ' ἐσένα
μᾶς ἐνώνει παρελθόν,
Μεγαλεῖα περασμένα
εἰς τὴν γῆν τῶν Πλαταιῶν.

Ποῦ στὴ μητρικὴ σου ἀγκάλην
μετὰ χρόνους συμφορῶν
'Ἠλθαμ' εὐτυχεῖς καὶ πάλιν,
Χαῖρε πόλις 'Αθηνῶν.

Περιμένει τὸν μπαμπᾶ της.

**ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ
ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ.**

Χώρα αἰωνία τῆς Παλλάδος·
χώρα δόξης, θαυμαστή,
'Ιερά πόλις τῆς 'Ελλάδος,
τῆς 'Ελλάδος κορυφή.

Σὺ ποῦ ἐστάθης τῆς σοφίας
πρῶτη, ἀθάνατη πηγὴ.
Μήτηρ τῆς ἐλευθερίας,
τῆς ἐλευθερίας αὐγὴ

**ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΥΤΩΝ ΠΡΟΣ
ΤΟΝ Κ. ΖΑΪΠΑΝ.**

'Ἡ μνήμη σου, ὦ Ζάππα, δεδοξασμένη
ἄς ἦναι, ἐνόσω ὁ ἥλιος ὁ λαμπρὸς
θὰ χύνῃ φῶς στὰ πάτρια τεμένη,
ἐνόσω δάφνης κλώνος θαλερὸς
στὰ ἐδάφη τὰ ἱερά μας θὰ βλασταίνη.

Χαῖρε εὐεργέτα! Χαῖρε! κ' ἡ σκιά σου
στὰ 'Ηλύσια ἄς ἀγάλλεται, ἄς σκιρτᾷ.
Πανηγυρίζει ἰδοὺ τὰ 'Ολύμπιά σου
ὅλη ἡ 'Ελλάς, κ' ἐσένα χαιρετᾷ.
Ζήτω ἡ 'Ελλάς καὶ δόξα σ' ὀνομά Σου.